

Карамзін Микола Михайлович

Біографія стисло

КАРАМЗІН Микола Михайлович [1 (12).XII 1766, с. Михайловка, тепер Бузулуцького р-ну Оренб. обл. — 22.V (3.VI) 1826, Петербург] — рос. письменник, публіцист, історик, критик. Навчався (до 1783) у приватному пансіоні в Москві, слухав лекції в Моск. ун-ті. Видавав "Московский журнал", 1791 — 92; альм. "Аглая", 1794 — 95; редагував часопис "Вестник Европы", 1802 — 03. Один з засновників сентименталізму в рос. л-рі. Відіграв видатну роль у розвитку рос. літ. мови, наблизивши її до розмовної. Автор повістей "Євгеній і Юлія" (1789), "Бідна Ліза", "Наталія, боярська дочка" (обидві — 1792), "Марфа Посадниця" (1803) та ін., роману "Рицар нашого часу" (1802 — 03, незакін.). Написав "Історію держави Російської" (т. 1 — 12, 1816 — 29; від давніх часів по 1611 включно), крит. та публіцист. праці ("Декілька слів про російську літературу", 1797; "Що потрібно автору?", "Про любов до вітчизни і народну гордість", обидві — 1802, та ін.). Як критик К. виступав проти естетики класицизму, утверджував принципи сентименталізму в л-рі. Т. Шевченко позитивно висловлювався про стиль його "Листів російського мандрівника" (1791 — 95, окр. вид. — 1801). Деякі факти і сюжети з "Історії" К. відображені у творчості Т. Шевченка, П. Білецького-Носенка, М. Шашкевича. Посилання на К. є у наук. студіях І. Франка.